

ת"פ 13077/05/15 - מדינת ישראל נגד עאמר עזאזמה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 13077-05-15 מדינת ישראל נ' עזאזמה(עציר) 06 דצמבר 2015

בפני כב' שופט דניאל בן טולילה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י באת-כוחה גב' ליטל פרץ (פמ"ד)

נגד

הנאשם: עאמר עזאזמה (עציר) - בעצמו

ע"י בא-כוחו עו"ד טרבלסי

הכרעת-דין

בהמשך להחלטת מותב זה בעניין טענת ההגנה מן הצדק, הנני להרשיע את הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה היום, כ"ד בכסלו התשע"ו, 6 בדצמבר 2015, במעמד הצדדים.

דניאל בן טולילה , שופט

גזר-דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של **תיווך**, לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"); **ניסיון להספקת סם מסוכן**, לפי סעיף 13 לפקודה בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיף 13 לפקודה; **וקבלת דברי במרמה**, לפי סעיף 415 לחוק. כמו כן, לאחר דחיית טענת ההגנה מן הצדק, הורשע גם בעבירה של שהייה בלתי חוקית.

על פי המתואר ב**אישום הראשון** בכתב האישום המתוקן, במסגרת פעילות משטרתית יזומה, ביום 12.03.2015 נפגש שוטר אשר שימש כסוכן משטרת סמוי (להלן: "**הסוכן**") עם הנאשם. במהלך הפגישה, הציע הנאשם למכור לסוכן סם מסוכן באיכות גבוהה, והוסכם בין השניים לעמוד בקשר בעניין זה. הנאשם חזר על הצעה זו בשיחת טלפון שקיים עם הסוכן ביום 17.03.2015, ואף אמר כי אספקת הסם הראשונה תהא ללא תשלום. כעבור עשרה ימים שוחח הנאשם עם הסוכן בטלפון, והשניים תיאמו להיפגש ביום 29.03.2015 והוסכם כי הנאשם יספק במועד זה לסוכן סמים מסוכנים

מסוג הרואין וחשיש ללא תמורה כספית. במועד הנקוב שוחחו הנאשם והסוכן וסיכמו ביניהם להיפגש בשעות הצהריים בתחנת הדלק בכביש 6, וזאת כדי להוציא את עסקת הסמים אל הפועל. משלא התייצב הנאשם לפגישה זו, הוסכם בין השניים להיפגש בשעות הערב בבית קפה בקניון 'גראנד קניון' בבאר שבע.

בהתאם לסיכום הנ"ל, באותו היום, 29.03.2015, סמוך לשעה 21:00 הגיע הנאשם ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה יחד עם הסוכן למקום המפגש. במהלך הפגישה הורה הנאשם לאחר להעביר לסוכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.9 גרם וחומר שאינו ידוע, שהנאשם סבר כי מדובר בסם מסוכן מסוג הרואין, במשקל של 0.63 גרם. האחר מילא אחר הוראות הנאשם. עוד סוכם בין השניים להיפגש בהמשך וכי הנאשם ימכור לסוכן סמים מסוכנים מסוג קוקאין והרואין.

על פי המתואר באישום השני בכתב האישום המתוקן, בהמשך לאמור באישום הראשון, ביום 01.04.2015 שוחחו הנאשם והסוכן בטלפון סיכמו השניים להיפגש בקרוב, וכי במהלך המפגש ימכור [הנאשם לסוכן] סם מסוכן מסוג הרואין במשקל שלא יפחת מ- 30 גרם וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל קטן. במהלך הימים שלאחר מכן, שוחחו הנאשם והסוכן בטלפון והנאשם עדכן את הסוכן בדבר התקדמות העסקה, עד שביום 04.04.2015 סוכם בין השניים להיפגש בתחנת דלק בכביש 6. ביום 05.04.2015, שוחחו הנאשם והסוכן בטלפון מספר פעמים ותיאמו לעצור בצד הדרך בכביש 5, סמוך לראש העין, וכי שם ימכור הנאשם לסוכן את הסמים המסוכנים. בהתאם לכך, סמוך לשעה 16:00 עצר הסוכן את רכבו בצד הדרך, כפי שהורה לו הנאשם. הנאשם הגיע למקום המפגש כשהוא נוסע ברכב מסוג 'מאזדה' הנושאת לוחית רישוי שאינן שייכות לה, ויחד עימו אדם נוסף שזהותו אינה ידועה. בהמשך לכך, נסעו הנאשם והסוכן, כל אחד ברכבו לכיוון כפר קאסם.

בשלב מסוים עצרו הנאשם והסוכן את רכבם, והנאשם נכנס לרכבו של הסוכן ומסר לו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.45 גרם, ובד בבד המשיכו בנסיעתם לכיוון אזור תעשייה סמוך, בעוד הנאשם יושב ברכבו של הסוכן, ואילו הנוסע נוסע ברכב 'מאזדה' מאחוריהם. בשלב מסוים, הסוכן עצר את הרכב והשניים יצאו ממנו. הנאשם הורה לנוסע להעביר לסוכן את ההרואין וזה מסר לסוכן אריזה של בושם שבתוכה חומר מסוג שאינו ידוע, שהנאשם אמר לסוכן שהוא סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 35.98 גרם, בעוד הוא יודע כי אין זו טענת אמת. בתמורה לכך, שילם הסוכן לנאשם ולנוסע כסף מזומן בסך 10,000 ₪.

על פי המתואר באישום השלישי בכתב האישום, בו הורשע לאחר שנדחתה טענתו בעניין 'הגנה מן הצדק', הנאשם הינו תושב שטחי הרשות הפלסטינית ובעת ביצוע המעשים המיוחסים לו באישומים 1-2, נכנס ושהה בישראל, מבלי שבידו היתר כניסה או שהייה כדין.

הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, וכל צד היה רשאי לטעון בעניין זה כראות עיניו.

טיעוני הצדדים

בטיעוניה הכתובים לעונש, עמדה באת כוח המאשימה על חומרתן של עבירות הסמים ועל הנזקים הקשים וארוכי הטווח לכלל החברה שאלו טומנות בחובן, וטענה כי אלו מחייבות ליתן משקל של ממש לשיקולי ההרתעה, הגמול והמניעה.

הלה טענה כי בגין ביצוע עבירות סמים, שומה על בית המשפט להשית עונשים מחמירים, בדמות מאסרים בפועל לתקופות ממושכות, וכתמיכה בעמדה זו הפנתה לפסיקה נרחבת של בית המשפט העליון. כך גם, עתרה באת כוח המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם עבור כל אישום, ולהשית על הנאשם עונש המצוי ברף העליון של המתחם תוך הפעלת המאסר המתנה התלוי נגדו במצטבר. זאת בשים לב, לעברו הפלילי של הנאשם, לכך שהנאשם הוא שיזם את הקשר עם הסוכן והציע למכור לו סמים ואף ערך מספר רב של שיחות טלפון כדי לתאם את המפגש שבמהלכו תתבצע העסקה. אשר לעבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית, גם בעניין זה הפנתה באת כוח המאשימה להרשעותיו הקודמות בביצוע עבירה זו, וטענה כי במקרה הנדון אף יש חומרה יתרה, וזאת לאור העובדה כי בצד עבירת השב"ח, ביצע הנאשם גם עבירות סמים חמור.

מנגד, טען בא כוח הנאשם כי הנאשם כלל אינו בקי בעולם הסמים, לא כל שכן בעולם הסחר בסמים, וכי אף אינו יודע מה זה הרואין וכיצד סם זה אמור להיראות. עוד בעניין זה, הפנה הסנגור לעובדה כי בחלק מהעסקאות הנאשם אף לא קיבל תמורה בעד הסמים. לאור אלה, טען הסנגור כי אין להחמיר בענישתו של הנאשם, כפי שמתבקש לעשות בעניינם של נאשמים העונים להגדרה "סוחרי סמים" של ממש. עוד נטען כי להבדיל ממה שטענה באת כוח המאשימה, מחקירתו של הנאשם ואף מכתב האישום עולה בבירור כי דווקא הסוכן הוא שפנה לנאשם לצורך ביצוע עסקת הסמים. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, הסנגור הפנה לכך שלנאשם אין הרשעות קודמות בעבירות סמים. ההגנה הפנתה גם לעובדה כי הנאשם שוהה במדינה מבלי שהוסדר מעמדו החוקי, ומשכך אינו זוכה לשירותי חינוך, רפואה או רווחה. אשר על כן, כך לטענת הסנגור, אף לא ניתן להפנות את הנאשם לשירות המבחן כדי לבחון הליכי שיקום כלשהם. לבסוף, הסנגור עתר לקבוע מתחם עונש כולל בגין המעשים המיוחסים לנאשם באישומים 1 ו-2. אשר לעונש הספציפי, ביקשה ההגנה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, תוך הפעלת המאסר המותנה בחופף לעונש שייגזר עליו בתיק זה, וכתמיכה בעמדה זו הפנתה לאסופת פסיקה של בתי המשפט השונים.

אף הנאשם ביקש להוסיף על דברי בא כוחו, וטען כי אינו מבין ולא מעורב בעולם הסמים. עוד סיפר הנאשם כי מתגורר בפזורה הבדואית וכי הוא אב לתינוק בן 10 חודשים.

דין והכרעה:

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים (ר' בעניין זה ע"פ 8641/12 **סעד נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (05.08.2013)). בעניין זה יש לציין תחילה, כי זה מכבר נקבע בפסיקה שהמונח "אירוע" המצוי בסעיף 40 לחוק העונשין הינו רחב יותר מהמונח "מעשה" הקבוע בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וכי באופן עקרוני "אירוע" אחד יכול לכלול גם "מספר מעשים" (ר' למשל ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (29.10.2014); דברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 1605/13 **פלואי נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (27.08.2014); ע"פ 3164/14 **גיא פן נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (29.06.2015); וע"פ 5643/14 **עיסא נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (24.06.2015)).

שנית, על פי מבחן "הקשר ההדוק", אשר נקבע מפיה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (בדעת רוב) בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (29.10.2014), כדי להכריע בסוגיה על בית המשפט להשתמש

ב"ניסיון החיים", כך שעבירות שיש ביניהן **קשר הדוק** ייחשבו לאירוע אחד. עוד נקבע שם, כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה **חלק מאותה תכנית עבריינית** אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. כך גם צוין, כי מבחן "הקשר ההדוק" איננו מבחן קשיח ועתיד להתפתח ממקרה למקרה (עוד בעניין מבחן "הקשר ההדוק" אשר אומץ בעניין **אחמד בני ג'אבר**, ר' ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נגד מדינת ישראל**; ע"פ 4316/13 **מדינת ישראל נגד רמי חג'אמה ואח'**; רע"פ 4760/14 **אדוארד קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל**, (פורסמו במאגרים המשפטיים); ע"פ 5643/14 **עיסא נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (24.06.2015)).

אשר לאישומים 1-2, אמנם מקום בו מדובר בנאשם אשר ביצע מספר עסקאות סמים עם סוכן משטרת, על דרך הכלל ייטה בית המשפט לראות בכל עסקה כ"אירוע" נפרד ולפיכך גם ייקבע מתחם עונש הולם נפרד עבור כל עסקה (ר' למשל, עפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נגד אבו רקייק**, (פורסם בנבו) (26.12.2013); ות"פ (מחוזי חיפה) 31359-12-11 **מדינת ישראל נ' שרכס ואח'**, (פורסם בנבו) (06.05.2013)).

חרף האמור לעיל, במקרה הנדון אין המדובר במצב בו כל עסקה שעשה הנאשם עם הסוכן הינה עסקה עצמאית העומדת בפני עצמה, ובמנותק מקודמתה. בענייננו, אפילו הדבר אינו מצוין באופן המפורש, הרי העסקה המפורטת באישום הראשון מהווה למעשה **הכנה** לקראת ביצוע המעשים המיוחסים לנאשם באישום השני כחלק מתכנית עבריינית אחת. הדברים אמורים בשים לב לעובדה כי באישום הראשון ביקש הנאשם ליתן לסוכן, אף ללא תשלום, 'דוגמית' מהסמים שברשותו, וזאת כהכנה וכדי לשכנעו לבצע את העסקה 'הגדולה', היא העסקה המיוחסת לנאשם באישום השני, במהלכה ימכור לסוכן כמות גדולה של אותם הסמים אשר הוא הציג לו באישום הראשון. בנסיבות אלו, לדידי, יהא זה מלאכותי לראות בכל פגישה ועסקה שביצע הנאשם עם הסוכן כעסקה עצמאית ונפרדת. אשר על כן, אקבע מתחם עונש כולל בגין מכלול המעשים והעבירות המיוחסות לנאשם באישומים 1 ו-2. בהקשר לכך, תילקח בחשבון כנסיבה הקשורה לביצוע העבירות עובדת היותו של הנאשם שוהה בלתי חוקי. ביחס לעבירה זו, יושם אל לב כי אפילו במסגרת טענת ההגנה מן הצדק הורחבה היריעה ונפרשו ראיות רבות הנוגעות למשך שהייתו של הנאשם בתחומי המדינה שנים רבות, הרי שלצורך העונש יש לחזור "ולהצטמצם" בחזרה אל עובדות כתב האישום המתוקן בהן מצוין כי את המעשים ביצע אגב היותו שוהה בלתי חוקי, מבלי לציין את משך השהייה ואת יתר נסיבות ביצועה של עבירה זו.

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים:

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש

בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש".

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נגד מדינת ישראל (22.6.2010):

"...הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברייני על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

עוד ראה בעניין זה דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין ברע"פ 2557/12 תמם פרדי נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (05.04.2013):

"עמדנו לא אחת על חומרתן של עבירות הפצת סמים והחשיבות בהרתעה אפקטיבית: "חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי 'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק'..."

מנעד מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות כגון דא הינו רחב, תוך שבית המשפט שת ליבו לסוג הסם, לכמות, לטיב (תיווך, ניסיון סחר, סחר) העסקאות, מספרן ותדירותן, לתמורה שהתקבלה עבור הסם וכן לנסיבות האופפות את העסקאות.

בגין עבירות של תיווך בסם מסוכן מסוג חשיש, נוהגים בתי המשפט, על דרך הכלל, לקבוע מתחמי ענישה הנעים בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל. כך למשל, בת"פ (שלום כפר סבא) 43556-03-14 מדינת ישראל נגד בסאם גאבר, (פורסם בנבו) (26.01.2015) דובר בנאשם שתיווך עסקת מכירת גרמים בודדים של סם מסוג חשיש, ללא תמורה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי, וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית (יצוין, כי על גזר דין זה תלוי ועומד ערעור בבית המשפט המחוזי מרכז).

בדומה, בת"פ (שלום ירושלים) 8123-04-14 מדינת ישראל נגד חמזה אבו צביח, (פורסם בנבו) (17.06.2015) דובר בנאשם אשר הורשע בתיווך עסקה של סם מסוג חשיש במשקל 18 גרם, תמורת 1,000 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין מספר חודשי מאסר בודדים לבין 12 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

ברי כי ככל שמדובר בתיווך עסקה של משקל גבוה יותר של הסם וככל שהתמורה המתקבלת בגין כך גבוהה יותר, כך אף עולה הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, ובהתאם גם העונש שנגזר על הנאשם, ברגיל, גבוה יותר (ר' עוד בעניין זה רע"פ 2614/12 **ניסים ליזמי נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (03.04.2012); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 59586-01-14 **מדינת ישראל נ' אברהם קקון**, (פורסם בנבו) (06.10.2014) והערעור על גזר הדין במסגרת עפ"ג 39880-11-14; ות"פ (שלום ירושלים) 58127-03-14 **מדינת ישראל נגד מחמוד אבו דיאב**, (פורסם בנבו) (07.07.2014)). בעניין זה אף חשוב להזכיר כי הגם שסם מסוג חשיש אינו נמנה עם הסמים הקשים והקטלניים, הרי שאין להקל בו ראש כלל ועיקר, ויפים לעניין זה דבריו של כב' השופט מ' חשין בבש"פ 442/96 **מדינת ישראל נגד יריב טולדנו**, (לא פורסם):

"סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשים". נזכיר לעצמנו, שמא יישכח הדבר מאיתנו, כי המשיב עסק בסחר בסם מסוכן, דהיינו, בעבור בצע-כסף נכון היה לסכן את בריאותם ואת נפשם של אחרים..."

עוד ראה בעניין זה רע"פ 7996/12 **אליהו יוסף נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (23.01.2013), שם נקבע כי השיקול ההרתעתי שריר ותקף אף בכמויות שאינן גבוהות:

"...לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך במדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה, כחלק מהמלחמה בנגע הסמים ובהשפעתו השלילית על החברה... אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי [ההדגשה אינה במקור - ד.ב.ט]."

אשר לעבירות הסחר בסם מסוג קוקאין, הרי שאך השנה נדרש בית המשפט העליון לסוגית מתחמי הענישה הראויים בעבירות של סחר בסם מסוג קוקאין במשקל של גרמים בודדים ואף פחות מכך: ברע"פ 126/15 **טל חביף נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (15.01.2015), דובר בנאשם אשר הורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, בכך שבשלוש הזדמנויות מכר לסוכן משטרתי סם מסוכן מסוג קוקאין במשקלים 0.39 גרם, 0.81 גרם ו-2.5 גרם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם עבור כל עבירה נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי לא התערב במתחמים שנקבעו, אך קבע כי אלה מתונים. בדומה, אף בית המשפט העליון אשר דחה את בקשת רשות הערעור של הנאשם, ציין כי מדובר במתחמי ענישה הולמים - **ואף מקלים**. לאמור, בית המשפט העליון קובע כי מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירת סחר בסם מסוג קוקאין במשקל הנמוך מגרם אחד, הינו הולם **ואף מקל**.

אשר לעבירות שעניינן קבלת דבר במרמה כאשר נמכר לסוכן חומר הנחזה להיות סם או לחילופין נלקח הכסף ולא סופק הסם, ניתן גם כן למצוא קשת רחבה של עונשים החל מעונשים צופה פני עתיד וכלה בעונשי מאסר בני מספר חודשים.

יוער, כי באופן לא מפתיע, ניתן לא אחת למצוא "שילוב" דומה לתיק שבפני ובו לצד עבירות של קבלת דבר במרמה מתבצעות על ידי הנאשם גם עבירות ממשיות של סחר בסם מסוכן. בהקשר לכך, ראה למשל ת"פ (מחוזי באר שבע)

8160/02 **מדינת ישראל נגד סעדה תומר**, (פורסם בנבו) (28.04.2003), שם יוחס לנאשם כי מכר 500 בולים שלא הכילו כל סם מסוכן, תמורת 19,000 ₪, לצד מכירת חשיש במשקל 384 גרם תמורת 3,600 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם 30 חודשים מאסר בפועל. במקרה זה דובר על נאשם צעיר שלא היה לו עבר ממך העניין, וניתן לומר כי בתיק זה מרכז הכובד היה עבירת הסחר.

עוד ראה ת"פ (שלום באר שבע) 56159-09-14 **מדינת ישראל נגד אבו בלאל**, (פורסם בנבו) (18.03.2015), שניתן על ידי מותב זה, ושם דובר בנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי, אשר הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום שאחד מארבעת אישומיו ייחס לו עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע וניסיון קבלת דבר במרמה, בכך שניסה למכור לסוכן משטרתי שוקולד חלף חצי פלטת חשיש בתמורה ל-1,500 ₪. בית המשפט קבע כי **בגין מעשים אלו ינוע מתחם העונש ההולם בין 2 ל-8 חודשי מאסר**. בגין אלו ובגין הרשעתו בעבירות נוספות של אספקת סם, קשירת קשר לביצוע פשע וסיוע לסחר בסם מסוכן (2 עבירות), הושת על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

כך גם, בת"פ (שלום באר שבע) 18389-04-14 **מדינת ישראל נגד אבו אעמר**, (פורסם בנבו) (08.02.2015), שגם כן ניתן על ידי מותב זה, דובר בנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי, אשר הורשע על יסוד הודעתו בכתב אישום שאחד משלושת אישומיו ייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה וקשירת קשר לביצוע פשע, בכך שמכר לסוכן משטרתי אבקה לבנה חלף סם מסוג קוקאין בתמורה ל-4,200 ₪. בית המשפט קבע כי **מתחם עונש ההולם בגין ביצוע מעשים אלו ינוע בין 4 ל-9 חודשי מאסר בפועל**. בסופו של יום, בגין הרשעתו זו יחד עם הרשעתו בעבירות של סחר בסם (2 עבירות), הסתייעות ברכב לביצוע פשע וקשירת קשר לביצוע פשע (2 עבירות), הושת על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בת"פ (שלום באר שבע) 5239/08 **מדינת ישראל נגד דברי שריף**, (פורסם בנבו) (04.05.2009) שם יוחסה לנאשם אספקת חומר הנחזה להיות סם מסוג קוקאין במשקל 47 גרם תמורת 12,500 ₪, לצד עבירה של תיווך לעסקה אחרת שגם היא לא יצאה לפועל יחד עם עבירה של החזקת טבליה אחת של MDMA בית המשפט גזר על הנאשם 16 חודשים מאסר בפועל תוך שציין כי:

"רואה אני בחומרה יתרה את הזיקה המתקיימת בין עבירות המרמה שהנאשם עבר לבין סמים מסוכנים. הנאשם לא הציע לסוכן, למשל, שטרות כסף מזויפים או אבני חן מזויפות. דומה כי הנאשם הציב לעצמו את הסמים המסוכנים כמקור לפרנסה".

בת"פ (שלום באר שבע) 4392-03-12 **מדינת ישראל נגד סודרי**, (פורסם בנבו) (06.08.2012), דובר על קבלת 4,400 ₪ ללא העברת סם יחד עם מכירת שתי פלטות חשיש תמורת 2,200 ₪. בתיק זה דובר על נאשם צעיר עם שתי הרשעות קודמות שלא ממך העניין ובית המשפט גזר על הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים.

בת"פ (שלום ראשון לציון) **מדינת ישראל נגד זנגי**, (פורסם בנבו) (02.02.2010) דובר אך ורק על קבלת דבר במרמה של 250 ₪ שנלקחו מהשוטר מבלי שהועבר כל סם. בית המשפט גזר על הנאשם עונש צופה פני עתיד של 9 חודשים.

בדומה, ר' ת"פ (שלום רמלה) 17823-07-09 **מדינת ישראל נגד אבו עאנם**, (פורסם בנבו) (17.03.2010), שם גם כן יוחסה לנאשם אך ורק קבלת דבר במרמה ללא העברת סם (לא ברור מה גובה הסכום). בית המשפט גזר על הנאשם 45 ימים מאסר בפועל בצד עונש צופה פני עתיד.

בת"פ (שלום חיפה) 45381-08-10 **מדינת ישראל נגד ביטון**, (פורסם בנבו) (08.03.2011), דובר על קבלת ₪ 450 בגין העברת חומר הנחזה להיות סם. בית המשפט גזר על הנאשמת עונש צופה פני עתיד.

לסיכום, ניתן לומר כי על דרך הכלל שעה שמדובר במי שמיוחסת לו אך ורק עבירה של קבלת דבר במרמה בסכומים נמוכים יחסית של מאות שקלים, ללא עבר פלילי מכביד, או אז העונש הינו צופה פני עתיד או מאסר קצר. לצד האמור לעיל, שעה שמדובר במי שחוטא בשילוב העבירות או כאשר מדובר בסכומי כסף גדולים אז יש בעבירת קבלת דבר במרמה כדי להכביד על העונש הכולל.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית. ראשית, כפי העולה מעובדות האישום הראשון, הנאשם הוא זה אשר יוזם את העסקה הראשונית עם הסוכן. הנאשם מציע מרכולתו לסוכן אף תוך שמציין כי ביכולתו למכור סם באיכות גבוהה.

אין המדובר בעסקה היוצאת כלאחר יד, אלא הנאשם והסוכן משוחחים לפחות עוד שלוש פעמים נוספות, תוך סגירת הפרטים השונים של העסקה. כפי שצוין לעיל, באישום הראשון מוסכם כי אספקת הסם הראשונה תהיה ללא תשלום. המדובר בהתנהלות מתוככמת מצדו של הנאשם, אשר מנסה לרכוש את אמונו של הסוכן, וכן את רצונו, באמצעות אותה "מתנה". חרף הטענה לפיה אין לנאשם ידיעה ומעורבות בעולם הסמים, הלכה למעשה באישום הראשון מועבר לסוכן סם מסוג חשיש במשקל 2.9 גר', וכן חומר שסבר כי הוא סם מסוג הרואין במשקל 0.63 גר'.

כפי הנלמד מעובדות האישומים הראשון והשני, הנאשם אינו פועל לבדו, אלא מגיע בכל אחד מהאישומים יחד עם אחרים. דפוס פעולה זה, יחד עם אחרים, יש בו מצד אחד להקל עד מאוד על ביצוע עסקאות הסמים ומצד שני, כדי להקשות על גילויים. יתירה מכך, מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא זה שמורה לאחר כיצד לפעול, והוא זה שעל פניו סרים למרותו. הנאשם פועל בשתי העסקאות במקומות שונים ברחבי הארץ, כאשר בתחילה קבע להיפגש עם הסוכן בכביש 6, בהמשך ב"גרנד קניון" בבאר שבע, וביתר שאת באישום השני, בתחילה בכביש 6 ובהמשך בכפר קאסם, מרחק עשרות קילומטרים ממקום מגוריו בפזורה אלעזאמה.

לאחר העסקה הראשונה יוצאת לפועל "העסקה הגדולה". אפילו בעסקה זו הועבר במרמה חומר הנחזה להיות סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של כ-35 גר', אין להקל ראש בסם המסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.45 גר' שהועבר תחילה. המדובר בכמות העולה פי ארבעה וקצת על החזקה שנקבעה ככמות המספיקה לצריכה עצמית. המדובר בעסקה הנעשית בשלבים, וזאת כפי הנראה כדי לנסוך רושם של עסקה אמיתית היוצאת לפועל. העברת סם הקוקאין נעשית במקום אחד, ואילו העברת החומר הנחזה להיות סם נעשית במקום אחר. המדובר בסכום כסף נכבד ביותר בגובה של 10,000 ₪ שהועבר במהלך אותה עסקה. לנאשם נגישות לסמים מסוגים שונים, דבר אשר גם בו יש לחתור

תחת טענת ההגנה לפיה הנאשם כלל לא מעורה בעולם זה. הנאשם "מנצל" את הידע שלו ואת גישתו לסמים על מנת לרקום גם עבירות מרמה. לשון אחר, לו היה מדובר במי שלא היה רוכש את אמונו של הסוכן על ידי ביצוע עסקאות ממשיות של סמים, ספק האם בכזאת קלות הסוכן או מאן דהו היה "נפרד" מכספו באותה צורה.

עוד ולחומרה, יש ליתן הדעת על העובדה כי הגעתו של הנאשם למקום המפגש באישום השני נעשית כאשר זה מגיע ברכב הנושא לוחיות רישוי שאינן תואמות לרכב ה"מזדה" בו נסע. יש בכך ללמד על התנהגות עבריינית מובהקת ועל תכנון מוקדם. לא למותר לציין כי נסיעה בכביש 6 מנוטרת באופן תמידי, והחלפת לוחיות הרישוי נועדה להקשות על גילוי. מכל המפורט לעיל, עולה כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות משמעותי.

עבירות שכאלה יש בהן פוטנציאל לפגיעה גם בסדר הציבורי, וזאת בשים לב לכך שה"נעקץ" אינו יכול לפנות לרשויות האכיפה לקבל סעד, ולעתים פועל בדרכים אשר אף הן בעצמם בלתי חוקיות לקבל חזרה את כספו, והיו דברים מעולם.

בתיק זה לא נטען כי הנאשם עושה שימוש בחומרים משני תודעה, ומכאן שהמעשים מבוצעים מתוך בצע כסף ופיתוי להשגת רווחים קלים. במצב דברים זה, יש לאבחן לחומרה את עניינו של הנאשם מעניינם של אותם נרקומנים אשר מבצעים את עבירות הסמים לצורך מימון מנות הסם אותן הם צורכים.

להשלמת התמונה יצוין כי מבצע את המיוחס לו בהיותו שוהה בלתי חוקי. בשונה מעניינם של שוהים בלתי חוקיים אחרים, בהם מותב זה חיווה דעתו כי עצם היותם תושבי השטחים יכולה להקשות על גילויים או לכידתם, בענייננו מדובר במי שהלכה למעשה יושב באופן קבוע בתוך תחומי המדינה, וזאת מחשש לנקמת דם כלפיו וכלפי יתר בני משפחתו, והכול כמפורט בהחלטה הנוגעת לטענת ההגנה מן הצדק. בנסיבות אלו אין לדבר על הנסיבות ה"קלאסיות" של שוהה בלתי חוקי, היינו מצוקה כלכלית בגינה חצה הנאשם את הגבול.

מכל המקובץ לעיל, ולאחר שהבאתי בחשבון את העיקרון המנחה, הערכים החברתיים שנפגעו, את מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם **בגין מכלול מעשיו של הנאשם ככזה הנע בין 18 ל-38 חודשי מאסר בפועל**

בבואו של בית משפט לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים אותם קבעתי, ולקולא יש לתת הדעת לכך שמדובר בנאשם שהודה וחסך זמן שיפוטי יקר. עוד יש לקחת בחשבון כי עסקינן בנאשם צעיר יחסית, יליד 1986, אשר הינו אב לתינוק בן מספר חודשים בלבד. בנסיבות אלה, יש להניח כי הפגיעה של עונש המאסר במשפחתו של הנאשם תהא לא מבוטלת. מנגד, יש להצר על כך שהנאשם לא השכיל לחשוב על המחירים אותם הוא ישלם שעה שהסתבך בעבירות סמים קשות. הדברים אמורים ביתר שאת שעה שהנאשם ריצה לא אחת עונשי מאסר.

בהקשר לכך, הרי שלחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, אם כי לא בעבירות סמים. כך, חרף גילו הצעיר, הנאשם הספיק לצבור לחובתו 7 הרשעות קודמות, מתוכן 3 בעבירות שב"ח, והיתר בעבירות אלימות, רכוש ושיבוש מהלכי משפט. עיון בגליון הרשעותיו של הנאשם מלמד כי זה ריצה שבע (!) תקופות מאסר, שהארוכה שבהן הייתה של 28 חודשים. כיום

אף תלוי נגדו מאסר מותנה בר הפעלה של 5 חודשים.

הרשעתו של הנאשם פעם נוספת, לא כל שכן בעבירות חמורות כגון אלו שבהן הורשע, מלמדת כי זה לא הורתע (ואף במאסר המותנה התלוי נגדו לא היה כדי להרתיעו), לא הפנים ולא למד את הפסול שיש בהתנהגות עוברת חוק. משכך, יש מקום לדבר גם על שיקולי הרתעת היחיד לצד הרתעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות בהן הורשע. יש בכל אלה למקם את עונשו של הנאשם במרכזם של המתחמים אותם קבעתי.

יחד עם האמור, לא נעלמו מעיני בית המשפט נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר נאלץ להימלט ממקום מגוריו יחד עם בני שבטו, וזאת מחשש לנקמת דם, וכיום הוא מתגורר הלכה למשעה במדינת ישראל, מבלי שמעמדו החוקי הוסדר (גם אם נדמה שהנאשם עצמו לא עשה הרבה כדי לקדם את הסדרת מעמדו במדינה), ועל כן אינו זוכה לשירותים כאלה ואחרים אשר ניתנים מאת המדינה לאזרחים מן השורה.

בתיק זה לא הוגש תסקיר מאת שירות המבחן אשר יפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכך גם לא נבחנה אפשרות שילובו להליך טיפולי כלשהו. לפיכך לא מצאתי כי יש מקום לדבר בתיק זה על שיקולי שיקום אשר בגינם ראוי לסטות ממתחמי הענישה. לאור כל אלה, מצאתי כי עונשו של הנאשם צריך להימצא ברף הבינוני של מתחמי הענישה שקבעתי לעיל.

כאמור בסעיף 40(ב) לחוק, לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בענייננו, מצאתי לקבוע עונש כולל למכלול האירועים, משום שסבורני שבכך ישמר יחס הולם בין חומרת מכלול מעשיו של הנאשם ומידת אשמו לבין אורך תקופת המאסר אשר תוטל עליו.

שאלת הפעלתו של המאסר המותנה:

אין חולק כי נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה של חמישה חודשים. בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק, מאסר מותנה יש להפעיל על דרך הכלל במצטבר לכל עונש אחר אותו גוזר בית המשפט על הנאשם, שכן המאסר המותנה אינו בגין התיק הנוכחי אלא מאסר שהושת על הנאשם בתיקו הקודם ואשר כשמו כן הוא, יופעל בהתקיים תנאי מהתנאים שהושתו. בית המשפט חזר על הלכה זו לא אחת (ר' בין היתר ע"פ 4716/12 מדינת ישראל נגד ע' ד'). הגם שכך, בעניינו של הנאשם שבפניי מצאתי, ולו לפני משורת הדין, לחפוף חלקו של המאסר המותנה למאסר עליו אשית בגין תיק זה וזאת בשים לב להודאתו ולחיסכון בזמן שיפוטי, ולאורך המאסר שיושת עליו בתיק זה.

עבירות סמים על דרך הכלל מבוצעות בשל הרצון לרווח כלכלי קל ומהיר, כפי שהדבר נכון גם לענייננו. כשזהו הכוח המניע רבים המעורבים בעבירות סם, הרי שיש מקום להטלת עיצומים כספיים "כואבים" שיהיה בהם כדי ללמד את חוסר הכדאיות בעבירות אלה.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 10

א. 25 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 29.04.2015.

ב. הריני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 5 החודשים מת"פ 53396-11-14, כך ששלושה חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש האמור בסעיף א' לעיל, והיתרה בחופף.

בסה"כ על הנאשם לרצות 28 חודשי מאסר, שיימנו מיום מעצרו, 29.04.2015.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון או עבירה של קבלת דבר במרמה.

ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע.

ה. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ו. קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.12.16.

מורה על השמדת המוצג - סמים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד בכסלו התשע"ו, 6 בדצמבר 2015, במעמד הצדדים.

דניאל בן טולילה , שופט